

[Forsvarsministeren.]

(Røjle) omtalte det samme Spørgsmaal og pegede, ligesom jeg selv har gjort i mine Udtalelser i det andet høje Ting, paa de nuværende ændrede Forudsætninger i Forhold til de Forudsætninger, der eksisterede dengang, man uden for Danmark tog Initiativet og gav England Tilbud om Afsendelse af en Division for derved at understrege vor Stilling som allieret Nation i det Øjeblik, vi blev anerkendt som saadan, og for at udtrykke vor Villighed til at være med til ogsaa at bære de Byrder, som Besættelsen af Tyskland vilde medføre. Jeg har selv peget paa, at der var ingen, der dengang kunde forudse, hvordan Udviklingen siden vilde skride frem, og at det er indadtil, paa Grund af Dispositioner, som ikke skyldes den danske Regering eller danske Myndigheder, men netop i særlig Grad skyldes engelske Dispositioner, at Forudsætningerne i mange Maader er ændrede. Jeg tænker her paa de Opgaver, som vi dels selv har paataget os, og som dels er blevet os paalagt inden for vort eget Lands Grænser, saavel som paa den glædelige Begivenhed, der indtraf for nylig ved Bornholms Rømning, der i Forening i og for sig begrunder, at vi nok kunde have Brug for at beholde vore Styrker til Løsning af de Opgaver, som falder inden for vort eget Lands Grænser. Det er ogsaa mit Haab, at Forhandlingerne maa faa et Forløb, som vi kan være tjent med, men jeg vil dog hverken indbilde mig selv eller andre, at det vil være muligt at faa England til at opgive den Forventning, som det har. Men som sagt, Forhandlingerne føres stadig, ogsaa angaaende det finansielle Mellemværende, idet Divisionens Afsendelse vil kræve en Udrustning svarende til den, som en engelsk Division nu engang har, og hele Betalingsspørgsmaalet i Forbindelse hermed maa naturligvis ogsaa løses, inden vi kan slutte den endelige Overenskomst mellem Danmark og England.

Til Slut vil jeg give det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) fuldkommen Ret i, at Bemyndigelser af denne Karakter vilde være fuldkommen utænkelige under blot nogenlunde normale Forhold, og jeg vil tilføje, at jeg, hvis jeg skulde blive siddende i den Stilling, som jeg sidder i nu, endnu et Stykke Tid — det kan jeg for øvrigt ogsaa sige for den militære Forvaltnings Vedkommende — langt vil foretrække at have faste Rammer fremfor løse Rammer, saa at man, navnlig hvad det finansielle angaar, har fast Bund under Fødderne fremfor en Løshed, som man ikke rigtig kan grade

paa de forskellige Stadier. Derfor ser jeg, og jeg tror ogsaa jeg tør sige de militære Ministerier med Glæde hen til den Tilstand, der vil indtræde i det Øjeblik, man kan komme ind under fuldt faste Former, nemlig gennem Vedtagelsen af en ny Ordning for Hæren, Søværnet og Luftvaabenet her i Landet, fremfor den i alle Maader meget utilfredsstillende Ordning, som vi lever under, saa længe Bemyndigelseslovgivningen gælder.

Malchau: Det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) udtalte sin Betænkelighed ved Indførelse af en Feltpræstordning i den nye Ordning af Forsvaret herhjemme. Naar jeg nævnte en saadan Ordning, var det kun i Forbindelse med min Omtale af Afsendelsen af Tysklandsdivisionen. Det er jo ikke den fremtidige Ordning, vi drøfter her i Dag, men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at jeg deler ikke det ærede Medlems Betænkelighed ved ogsaa i den fremtidige permanente Forsvarsordning at indføre Feltpræstordningen, og jeg tror ogsaa, at de Erfaringer, man har gjort andetsteds, ikke mindst i England, taler til Fordel for min Opfattelse. Det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) mente, at dette kunde medføre Tvang. Ja, alene det at være Soldat, kan man jo nok kalde for Tvang. Det er en Pligt, selv om det skulde være en kær Pligt, til at være med til at uddanne sig til at forsvare sit Fædreland. Men der kan være mange Opgaver at løse i Forbindelse hermed. Det aandelige Liv skal ogsaa plejes, og der skal ogsaa tages Hensyn til Fritidsbeskæftigelse, og det kunde en saadan Ordning medvirke til, naturligvis sammen med andre Institutioner og Organisationer. Om en saadan Ordning kan virke tilfredsstillende, afhænger naturligvis af, om man faar de rette Mænd. Men der er for mig ingen Tvivl om, at man i den kommende Forsvarskommission bør overveje, om noget saadant skal indføres i den fremtidige Forsvarsordning. Jeg tvivler ikke om, at hvis vi faar en Tysklandsdivision, bør Ordningen praktiseres ved den Lejlighed. Det er et stort Ansvar for os alle, naar vi sender vore unge Mænd til Udlandet; de kan komme ud for mange Fristelser, og derfor gælder det om at beskytte dem paa bedst mulig Maade, saa at man kan sige, at man har gjort, hvad man kunde. Man har jo set, at det kan gaa galt i Udlandet, ogsaa for andre end de unge Mænd, selv naar vi sender Kommunalpolitikere af Sted.